

ikke kan gennemføres, medmindre borgerne spiller med. Der er behov for en fundamentalt anderledes livsstil, hvis det skal lykkes at reducere energiforbruget i det omfang, klimapanelet anbefaler.

Det vil ikke blive uden problemer, og det skyldes den måde, vores livsstil i dag formes på. Engang var ens identitet givet via ens tilhørsforhold til en bestemt klasse og dermed ideologi. Sådan er det ikke længere. Det moderne menneske vælger sig selv dagligt, vælger sin livsstil og dermed hvilke produkter, der denne dag eller denne uge skal forlene livet med mening, med fylde.

Den flygtighed, som er så kendetegnende for det moderne menneskes livsstil, er en af de største barrierer i kampen for at holde samfundet inden for det økologiske råderum. Den enkelte ting betyder så lidt, dens symbolværdier er flygtige. Der er hele tiden brug for noget nyt at hægte livet op på.

Hvad gør vi ved det? Hvordan lærer vi hinanden, at mindre er bedre? At én levende ting mættet med betydning er bedre end ti fossile, der uden dårlig samvittighed kan smides i skraldespanden dagen efter, at de er erhvervet.

For mig at se er der kun én mulighed, nemlig at vi fæster lid til samtalen. At vi gennem vore forskellige fællesskaber og samtalen inden for dem finder frem til nye mål for både den individuelle og den kollektive stræben. At vi udvikler nye værdier, nye forestillinger og drømme, som kan give den økonomiske udvikling en ny retning, fordi borgerne begynder at efterspørge noget andet.

Og den udvikling er allerede i gang. Overalt i Danmark vrimer det med lokale initiativer, for borgergrupper, græsrodder, landmænd og andre erhvervsfolk arbejder med nye måder at leve og producere på. Jeg tænker på de mange byøkologiske projekter, på de grønne familier, på projekt Grønt Flag i skolerne, på Green Network og på Sparekassen Nordjylland og dens etiske regnskab.

Inden for disse og mange andre lignende projekter er samtalen om fremtiden i gang. Her diskuteres det afgørende spørgsmål: Hvordan skaber vi et samfund, som ikke kun er baseret på mest muligt, men på bedst muligt? Et samfund, hvor den økonomiske vækst ikke er et formål i sig selv, men et redskab i udviklingen af bedre sundhed, bedre miljø og øget kvalitet.

Til at understøtte disse samtaler er der brug for gode vilkår for folkeoplysningen. Der skal

være let adgang til viden og information på miljøområdet. I den sammenhæng vil jeg gerne fremhæve Grøn Information, som gør en stor indsats for at understøtte en mere bæredygtig livsstil. Det samme gælder de grønne guider, som i løbet af kort tid vil stå til rådighed med oplysning og information rundt om i landet, f.eks. ude i husmoderforeningerne, i lokale handelsstandsforeninger eller i beboerforeninger.

Ligeledes er det mit håb, at det nye råd for vedvarende energi og bæredygtig udvikling, som blandt andre SF for længe siden har foreslået oprettet, vil blive til stor hjælp for det folkelige oplysningsarbejde og dermed for samtalerne om, hvordan vi får en mere bæredygtig udvikling på energiområdet.

Men rådet skal selvfølgelig også understøtte udviklingen af nye teknologier inden for vedvarende energi. Var det ikke for de folkelige organisationers vedvarende og energiske indsats, havde vi aldrig fået så god gang i den danske vindmølleproduktion og i den vedvarende energi, vil jeg vove at påstå.

Lad mig slutte med at understrege, at arbejdet med at skabe harmoni mellem det økologiske og det økonomiske råderum bliver en af de største politiske udfordringer i de kommende år, bl.a. af hensyn til den internationale stabilitet.

I Det Radikale Venstre ser vi »Energi 21« som et meget vigtigt redskab i arbejdet med at skabe en mere klodeklog udvikling.

Kim Behnke (FP):

Da »Energi 21« er erklæret som en aktiv opfølgning på den gamle »Energi 2000«, og da vi gang på gang har haft folketingsdebatter, hvor det primære indhold særlig fra Socialdemokratiet har været at skose Venstre og De Konservative for, at de ikke så aktivt ville følge op på »Energi 2000«, synes jeg, at der er grund til i dag at glæde sig over, at Venstre og De Konservative nu føler sig frigjort med »Energi 21«, frigjort fra den svøbe, de har haft hængende, den kappe, der har tynget dem i mange år, nemlig »Energi 2000«.

Sagen er jo den, at det var et flertal uden om den daværende regering, der satte dagsordenen, og derfor blev de pågældende partier mere eller mindre – hvad skal man sige – tvunget til at tage de synspunkter, vel vidende at de var forkerte.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at glæde mig over, at min ensomme kamp fra talerstolen imod den religion, der hedder driv-